

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hlas

ÚSTŘEDÍ MUSLIMSKÝCH
NÁBOŽENSKÝCH OBCÍ
V ČESKÉ REPUBLICE

• ROČNÍK 14
• ČÍSLO 7 - 8
SRPEN 1996 • RABÍ UL ÁCHIRA 1417

صوت الاتحاد الإسلامي

الجماعة الدينية الإسلامية في الجمهورية التشيكية

Organe de la Communauté religieuse musulmane de la
République Tchèque
Ofizielle Zeitung der moslemischen Religionsorgani-
sationen in ČR

Unie muslimských společenstev

- páté setkání -

KONEČNÉ PROHLÁŠENÍ

Páté spolupracovní setkání muslimských společenstev se konalo 28. - 29. května 1996 / 10. - 11. muharramu 1417 v Istanbulu za účasti delegátů reprezentujících přes 50 zemí Asie, Evropy, Afriky, Ameriky a Austrálie.

I.) SPECIÁLNÍ KOMISE:

Na setkání byly vytvořeny tyto speciální komise:

- Politická komise
- Ekonomická a technologická komise
- Organizační komise
- Komise pro sdělovací prostředky
- Výchovná komise
- Komise pro strategii a průzkum
- Komise pro ženy
- Studentská komise

Rozhodnutí učiněná komisemi jsou tato:

I. Politická komise

Politická komise se sešla za předsednictví Fethi Yekena.

Na této schůzi byla zrevidována předcházející usnesení a pak byl vytvořen pracovní program. Bylo rozhodnuto, že budou provedeny tyto aktivity:

- Vytvoření zvláštního výboru, který by vymezil všeobecnou politiku, která by vyústila ve vztazích k „Západnímu“ světu.

- Vytvoření výboru, který by vypracoval praktickou strategii pro politickou činnost ve světle politických zkušeností muslimských společenstev.

- Vytvoření zvláštního výboru pro kontrolu slučitelnosti politiky muslimských společenstev s islámskými zásadami.

- Zřízení Unie muslimských parlamentů.
- Začít s činnostmi „islámské lobby“ v západních zemích, aby bylo možno šířit islámskou politiku.
- Určit centra politického průzkumu.

II. Ekonomická a technologická komise

Ekonomická a technologická komise se sešla za předsednictví prof. Khurshida Ahmada a došla k těmto závěrům:

- Prozkoumání nejdůležitějších a nejvhodnějších metod k vytvoření solidarit mezi podnikateli, které by posílily ekonomické vztahy mezi muslimskými komunitami.

- V souvislosti s tím probíhala I. mezinárodní konference podnikatelů v Lahore /Pákistán v červnu 1995. Na této konferenci bylo upevněno mnoho obchodů mezi zástupci privátního sektoru a muslimskými komunitami na podkladě „Joint Ventures“-společného podnikání.

- Bylo dohodnuto, že II. mezinárodní konference obchodníků bude organizována v Istanbulu 20. - 22.

listopadu MUSIADem. Na tomto shromáždění otvírají se možnosti investičních rozhodování a budou podepisovány obchodní smlouvy.

- Bylo započato s přípravou katalogů obchodníků a průmyslníků. To jistě zvýší stálou spolupráci v obchodních vztazích.

Pod vedením Generálního sekretariátu bude zřízen „Rozvojový fond“, aby financoval činnost komise.

III. Výchovná komise

Výchovná komise se sešla pod vedením Ali Al-Mahjariho a dospěla k těmto závěrům:

- Stanovení „Společného islámského výchovného programu“

- Organizování setkání, kterého by se zúčastnili odborníci výchovy, kteří by prodiskutovali předpokládaný výchovný program a „Novou strategii výchovy“.

IV. Organizační komise

Organizační komise se sešla pod vedením Ahmeta Tekdala a dospěla k těmto závěrům po přihlédnutí k předešlým:

- Zřízení stálého sekretariátu pracujícího ve spolupráci s Generálním sekretariátem v 6 zeměpisných oblastech našeho organizačního působení.

- Vymezení zodpovědnosti při dohledu na nástroje rozhodování vydané komisí v každé oblasti.

V. Komise pro strategii a průzkum

Komise pro strategii a průzkum se sešla pod vedením Dr. Abdulláha Güla a došla k těmto závěrům:

- Rozmnožit počet strategických a průzkumných center v islámském světě. To jistě vyprovokuje vznik obratných a klamných myšlenkových závěrů.

- Je nezbytné těžit z existujících průzkumných středisek v Turecku, Iránu, Pákistánu a ostatních islámských zemí.

- Došlo se ke shodě, že vědecké strategické činnosti jsou velmi důležité při určování národních, mezinárodních, politických a ekonomických řízení v islámském světě.

- Byla zdůrazněna důležitost spolupráce mezi strategickými a průzkumnými centry.

VI. Komise pro sdělovací prostředky

Komise pro sdělovací prostředky, která se setkala pod vedením Tawfika Ahmada přijala toto usnesení:

- Stanovení „Plánu medií“ za účelem zřetelného vyslovení mezinárodních a islámských záležitostí v orgánech islámských médií.

- Zorganizování setkání členů medií s ohledem na právě zmíněný plán. Příprava programu medií pro oběh islámských zpráv mezi orgány medií.

- Zajistit tok informací o událostech v islámském světě orgánům medií.

VII. Studentská komise

Studentská komise, která se sešla pod vedením Nevzata Laleli dospěla k těmto závěrům:

- Zajistit tok sdělení a informací mezi studentskými organizacemi světa.

- Organizovat tábory, semináře a výlety počínaje rokem 1996.

- Zorganizovat nejméně dvě setkání studentských komisí každým rokem.

- Vést společné organizace, aby byly po všech stránkách vyhovující.

- Studentských aktivit se mají zúčastňovat studentky.

VIII. Komise pro ženy

Komise pro ženy se sešla pod vedením Leman Aksay a došla k těmto závěrům:

- Vytvoření společné komunikační sítě mezi organizacemi žen ve světě.

- Zdůraznit úlohu muslimských žen ve vzdělání a výchově ze všech hledisek.

- Upevnění struktury islámské rodiny, aby bylo zabráněno negativnímu dopadu západní kultury na rodinu.

- Vyvinutí činností zabraňujících útlak a krutost vůči ženám.

- Zvyšovat kulturní činnost mezi muslimskými ženami.

- Zřizování subkomisí, které by dohlížely na účinnost uvedených rozhodnutí.

2.) Generální sekretariát předložil výroční zprávu o činnosti za dobu od května 1995 do května 1996.

Vcelku jsou to tyto činnosti:

- Bylo dohlédnuto na setkání v Turecku, Pákistánu, Evropě a ostatních oblastech.

- Byla zorganizována setkání speciálních komisí.

- Bylo zorganizováno mezinárodní setkání o Bosně.

- Byla snaha o zvýšení spolupráce a solidarity mezi různými muslimskými komunitami.

- Bylo publikováno několik knih a bulletinů.

3.) Účastníci podali zprávy o svých zemích a diskutovali o rozličných islámských výsledcích (Palestina, Bosna, Afghánistán, Kašmír, Alžír, Čečna, Kypr, Sandžak, Makedonie, Rusko, Bangladěš a jiné). Na druhé straně probíhala diskuse o dvojím pohledu na politické embargo Západu proti Libyi, Súdánu, Iráku, Iránu a jiným, kteří vytvářejí negativní názory o islámském světě.

Podobně na druhé straně utlačovatelské režimy nedbající základních lidských práv a svobod byly odsouzeny a ALIMOVÉ obce byli vyzváni, aby prováděli své skutečné poslání a chránili národ před krutostmi.

4.) Vnímání spojující Islám s terorizmem bylo odmítnuto a bylo prohlášeno, že obrana vlasti

naprosto není teror. Účastníci setkání potvrdili správnost nároku národa na obranu své vlasti a základních práv.

5.) Na setkání bylo odsouzeno utlačování a pronásledování muslimů v islámských zemích a zvláště nepoctivé věznění egyptských muslimů. Bylo požadováno okamžité propuštění vězněných muslimů a jejich vyslyšení nezávislým civilním soudem.

6.) Bylo navrženo, aby bylo vytvořeno speciální komitě, které by pracovalo jako zprostředkovatel v problémech mezi islámskými hnutími a vládami.

7.) Účastníci odmítli vyhlášení Súdánu jako „teroristického státu“. Požadovali, aby rada bezpečnosti OSN okamžitě zrušila embargo uvalené za účelem zničení existujícího islámského režimu.

8.) Účastníci vyjádřili plnou podporu nynější dohodě mezi Islámským státem Afghánistán a Gulbeddinem Hikmetyarem. Doufají a prosí za pevnou a trvalou budoucnost Islámského státu Afghánistán.

9.) Cenný proslov významného prof. Necmeddina Erbakana na začátku setkání velmi ovlivnil vysvětlení stávající situace v islámských zemích. Pan Erbakan zdůraznil nutnost a důležitost spolupráce mezi muslimy v politických, ekonomických, obranných a kulturních sférách. Pozval západní země aby porozuměly cílům Islámské unie a prohlásil, že to znamená štěstí, mír a politické uvolnění pro narůstající problémy místo zápasu.

10.) ESAM (Economic and Social Reserches Centre), Metropolitan Municipality of Istanbul, Milli Gençlik Waqf, The Muslim Women Commision a jiné sociální instituce se zúčastnily setkání a cenně se podílely na úspěchu organizování.

Děk patří jedině Bohu, Pánu světů.

Generální tajemník
Istanbul, 27. května 1996

Dr. Jiří A. Bečka

Abú Rajhán Bírúní

K osobnostem vědy islámského světa, které odhalily závažné a do té doby skryté zákonitosti v přírodě a ve společnosti, patří Abú Rajhán Muhammad ibn Ahmad Chórazmí Bírúní. V Evropě byl někdy zván Albiron. Pocházel ze sídelního města Kátu, ve středoasijském, kdysi svébytném území Chórazmu. Přišel na svět 3. dne měsíce zulchidža r. 362, tj. 4. 9. 973. Vzdělání nabyl v rodném městě - jeho hlavním učitelem byl Abú Nasr Mansúr, žák geometra a matematika Abú'l-Vafá Búzádzáního (951 až 1024). Získal znalost řady jazyků. Vedle rodné (pak zaniklé) chorazmijštiny znal persky, arabsky, řecky, syrsky a v dospělosti se naučil sanskrť. V mládí odcestoval do důležitého kulturního centra Rajje (část dnešního Teheránu), odtud do Hamadánu a Gorgánu a posléze se vrátil

do Chórazmu. Roku 1018, když sultán Mahmúd dobyl Chórazm, byl donucen, spolu s dalšími učiteli a umělci, přesídlit do Ghazny (dnes Ghazní v Afghánistánu), sídelního města Mahmúdovy říše. Zde však Bírúní získal příznivé prostředí pro své bádání, zejména také tím, že se mu otevřel nový svět kultury a vědy v Indii. Zemřel v Ghazně 2. radžabu r. 440, tj. 11. 12. 1048.

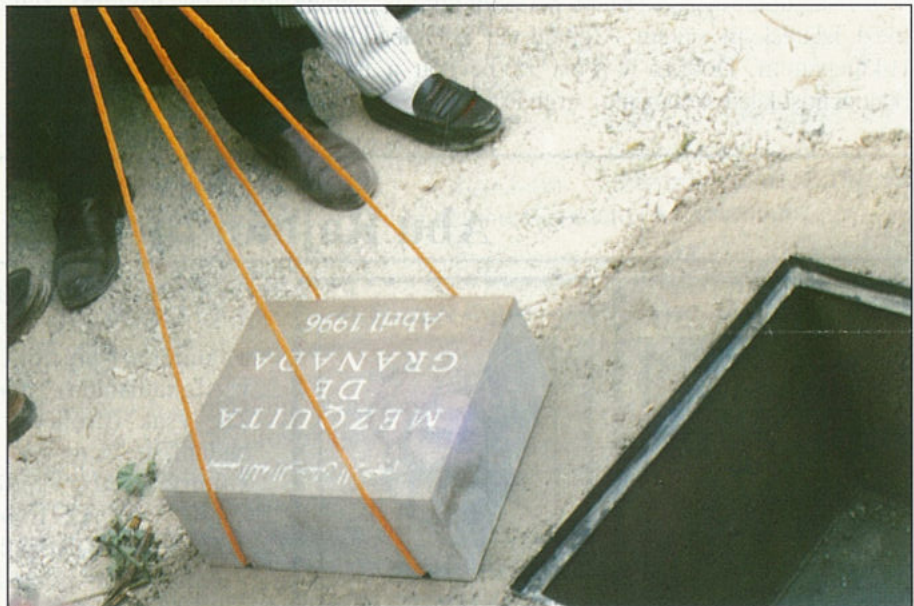
Už v mládí, za pobytu v Rajji a v Gorgánu a pak v Ghazně do posledních let života napsal mnoho vědeckých studií, z nichž se zachovala jen část. Psal arabsky. Přeložil do arabštiny Pataňdžálího Jógasátru (pojednání o józe ze 2. stol. př. n.l.) a své pojednání o astronomii a část Euklidovy studie, patrně s pomocí místních panditů, přeložil do sanskrťu.

Zabýval se, jak bylo tehdy zvykem, mnohými vědami a v četných přinesl nové poznatky. V oboru matematiky navázal na al-Chórazmího a na Řeky a Indy. Uvedl desítkovou soustavu, řešil důležité problémy algebry a trigonometrie. Odhalil zákonitosti mezi rychlostí a hmotností. Zabýval se pohybem světla a tepla. V geodesii se zasloužil o zemská měření a určil směr Mekky. Jeho výsledky jsou blízké dnešním, tak např. výpočet délky rovníku se liší jen o 110 km. To je obsaženo především v knize Tahdíid niháját al-amákín (Určení vzdálenosti míst), což bylo na dobu vynikající dílo v oboru matematické geografie, jejímž byl Bírúní zakladatelem. Především zavedl nové metody měření.

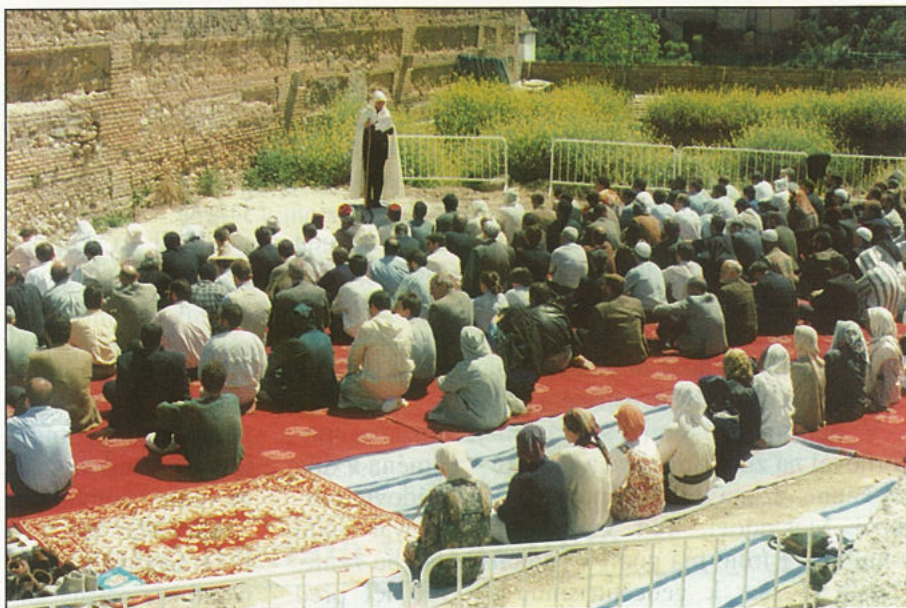
Účastníci setkání se scházejí ke slavnostnímu aktu. V pozadí panorama Alhambry.

Základní kámen těsně před položením

Granadský imám Abdul Farid Bermejo, starosta Granady Gabriel Diaz Berbel a marocký ministr Abdul Kabir Madghari diskutují nad modelem budoucí mešity

*Kázání před páteční
společnou modlitbou
v místě budoucí mešity*

*Pohled na Alhambru
z Nám. sv. Nicolase,
které se nachází
v těsné blízkosti
stavby mešity.
V pozadí zasněžené
pohoří Sierra Nevada.*

*Část nádherně
zdobených paláců
Palacios Nazaries
v komplexu Alhambry*

Významně zasáhl do teorie geologického vývoje Země, do poznání tvorby hor, pohybu kontinentů. Jeho teorie o vývoji řeky Amúdarj a Gangy jsou rovněž velmi blízké dnešním - už před tisíci lety zjistil, že Amúdarja se kdysi vlévala do Kaspického moře. Na rozdíl od Ptolemaia určil, že zemědělná Afrika je na jihu oblévána oceánem.

K zásluhám patří, že vypracoval vědeckou metodu studia přírody v díle o drahokamech Kitáb al-džamáhír fí marifat al-džaváhír - zjišťoval specifické váhy minerálů, určil naleziště zlata v Karateginu a Šughánu, naleziště rubínů a lazuritů v Badachšanu, rtuti a stříbra v Zarafšanu a nafty ve farghánském údolí.

V oboru astronomie se zasloužil tím, že upozorňoval na znalosti řecké a indické - zejména v díle Al-kánún al-ma'dúdí, věnovaný Mahmúdovu nástupci Mas'úduvi. Ten výrazně podporoval vědu a kulturu. Bírúní má podíl v bádání o pohybu země. Hlásil se sice k geocentrismu, ale 500 let před Koperníkem neodmítal myšlenku oběhu Země kolem slunce. V knize o Indii cituje Brahmaguptovu studii o pohybu Země a o její přitažlivosti. Měl za to, že v té věci je třeba dalšího studia. Tam také píše: „Viděl jsem astroláb, který vynalezl Abú Saíd Sidžzí. Moc se mi líbil a velmi jsem ho ocenil, protože je založen na nikým nepodporované myšlence, že změny místa, které pozorujeme, jsou odvozeny z pohybu Země a nikoliv nebe. Je to jistě nesnadný problém...to není otázka pro astronomy. To musí posoudit fyzikové, zda je to možné odmítnout“. Bírúní byl rozhodným přívržencem teorie, že se Země točí kolem své osy.

Zásluha v rostlinopise spočívá v tom, že sestavil seznam léčivých rostlin s udáním názvů v několika starých a soudobých jazycích, také persky. V tomto oboru je na předním místě jeho poslední studie Kitáb as-sajdana fí-t-tibb. Pokusil se také o teorii vývoje jazyků - příčinu toho, že lidé mluví různými jazyky viděl v tom, že v počátečním období se lidé rozdělili do skupin, a v těch během času bylo třeba užívat dalších slov a forem. Počet dodatků a změn rostl a vtiskl se do paměti lidí.

Mimořádnou hodnotu má Bírúního dílo Má lil Hind nebo Táríh al-Hind. Napsal je po důkladném poznání Indie z autopsy. Je to kniha, která se neomezuje na minulost, nýbrž podává rovněž důkladný soudobý obraz země a jejího obyvatelstva. Je velmi cenným obrazem tehdejšího stavu.

Bírúního spisy filozofické se nezachovaly, avšak z korespondence s Abú Alí ibn Sínou a také z díla o Indii je patrný jeho zdravý pohled na svět a život, jeho názory na vztah náboženství a filozofie, filozofie a vědy apod. Ve starších pracích je patrný kladný vztah k ší'e, avšak asi díky pozdějšímu životu v čistě sunnitském prostředí v Ghazně, dosáhl smířlivého stanoviska, jež může být vzorem snášenlivosti pro obě větve velké víry.

Bírúní dokázal spojit analytické myšlení a kvality historika soustředěného na popis a rozbor. Bírúní byl znám a někdy i východiskem pro islámské učence, například pro geografy jako Jákút, Abú-l-fidá, al-Makrízí aj. avšak na rozdíl od dalších východních učenců do Evropy výrazně pronikl až zásluhou orientalistů a historiků věd v 19. století.

Dr. Vladimír Sáníka

Granada oslavila položení základního kamene pro novou mešitu

V roce 1492 padla Granada, poslední bašta muslimů na Pyrenejském poloostrově a muslimové byli vytlačeni ze Španělska. Zhruba po 500 letech, přesně 19. dubna 1996, byl na Albacinu, staré části Granady, v místě s nádherným výhledem přes údolí na Alhambru, položen základní kámen pro první novodobou mešitu ve městě. Tato historická událost, které se účastnili oficiální zástupci různých zemí, jako například marocký ministr pro náboženské záležitosti Abdul Kabir Madghari, vyslanci a zástupci vlád Alžírsko, Turecko, Pákistán, Indonésie, Egypta a Saúdské Arábie i starosta Granady Gabriel Diaz Berbel, vzbudila také velký zájem španělského tisku a televize.

Jeden ze španělských deníků „El Pais“ v článku pod titulkem „Granada bude brzy recitovat Korán“ píše: Muslimský chvalozpěv Alláhu akbar (Bůh je větší), zněl včera po více než 500 letech tichem Albaicinu. Tato čtvrt města zářila skutečně jako pět století nezměněna - jejími uličkami bloudili muslimové z celého světa, od Maroka po Ameriku, od

Turecka po Indonésii. Všichni přijeli do Granady, aby byli svědky události, která může být opravdu historická - položení základního kamene pro první mešitu ve městě. Za dalších 12 měsíců by Granada mohla znovu zachytit recitaci Koránu. „Je to jako kdybychom pod našimi chodidly slyšeli kroky našich předků“, vyjádřil své dojetí Abdul Kabir Madghari, marocký ministr náboženských záležitostí, který na ceremonii zastupoval krále Hassana II. „Velkolepá kultura Andalusie je stále ještě živá a stále nese ovoce.“

V Andalusii je opravdu na co navazovat. Každý, kdo viděl nádherné umění, které se zachovalo v palácích Alhambry, kdo ví jaký rozmach vědních oborů s sebou přineslo rozšíření islámu na Pyrenejský poloostrov, to musí potvrdit. Celých 15 let se „Comunidad Islamica en España“ snažila o realizaci svého projektu. Je vlastníkem pozemku již od začátku 80. let a od té doby řešila problémy nejen kolem shánění finančních prostředků, ale i s místními úřady, které odkládaly povolení

ke stavbě buď s odůvodněním na archeologické výzkumy na pozemku, nebo s ohledem na námitky sousedů, že by případný minaret mohl bránit ve výhledu. Součástí mešity bude i kulturní centrum, škola, knihovna a malá zahrada.

Všichni účastníci akce se shodli na tom, že skutečnost, že bude v Granadě započato s výstavbou mešit, je především zásluha místních španělských stoupců islámu, který se do Andalusie začal navracet teprve před necelými 30 lety. Jeden muslim, který přicestoval z Anglie, poznamenal, že postavením mešity ve stínu Alhambry se uzavře historický kruh a zdůraznil fakt, že mešita není importována zvenku, ale přišla od lidí z Andalusie.

„Nyní jdeme vstříc budoucnosti tolerance

a zanechání staletí nepřátelství za námi“, prohlásil populární starosta Gabriel Diaz Berbel, a dodal: „Středozevní moře není žádnou rozhraničující linií, nýbrž mostem výměny mezi kulturami.“ Položení základního kamene provázely další paralelní aktivity, jako odborné přednášky s islámskou tematikou, koncert andalusických hudebních orchestrů z Tlemcenu a Tetuanu, bylo vytvořeno tržiště na Nám. sv. Nicolase, známého vyhlídkového místa na Alhambru. Setkání v zásadě nic nechybělo. Několik set jeho účastníků bylo nadšeno. Jednak obdivovali Alhambru a připomněli si zašlou slávu Andalusie, jednak si uvědomovali, že postavení mešity v Granadě je, dá-li Bůh, již otázkou jen několika měsíců.

Kniha, která dlouho hledala vydavatele

-Ši-

Od roku 1982 do roku 1985 čekala kniha Kamala Salibiho na své vydání.

Profesor Kamal Salibi je historikem na Americké universitě v Bejrútu a je známý svými publikacemi o dějinách staré Sýrie a Arabského poloostrova. Učinil zajímavý objev, který ho od té doby plně zaujal. Při průzkumu místních jmen na Arabském poloostrově mu napadlo, že mnohá z nich neodpovídají arabským, nýbrž kanaánským nebo aramejským. Začal takovát místní jména sbírat a přitom nepochybně zjistil: Za prvé se nacházejí všechna taková jména v určitém úseku na jihozápadním okraji poloostrova, který se nyní nazývá Asir a rozkládá se jižně od Mekky až do blízkosti hranic na severu Jemenu. Tato oblast je asi 600 km dlouhá a 200 km široká. Za druhé našel Salibi větší část těchto jmen také ve spisech Starého zákona.

Salibi prozkoumal při svých bádáních nejen moderní podrobné mapy, nýbrž i díla arabských geografů středověku a domnívá se, že může ujistit, že asi 80 % z přibližně 700 místních názvů zmiňovaných ve Starém zákoně odpovídá názvům v Asiru. Je proto názoru, že zeměpisné poměry líčené ve Starém zákoně odpovídají poloze míst v Asiru. Dále našel, že zvířata a minerály zmiňovaná ve Starém zákoně je možno nalézt i v Palestině, nýbrž v Asiru. Co se týká obvyklého umístění historiků Starého zákona, zabývá se Salibi výlučně jen jazykovými a archeologickými důvody, které byly dosud uváděny a odmítá je.

Rukopis knihy, který obsahuje všechny podrobnosti Salibiho bádání leží připraven od r. 1982. Má však potíže s uveřejněním svých názorů, protože vědecká odborná nakladatelství žhavé želízko jeho převratné teorie nechtějí přijat. Konečně nakladatelství týdeníku „Spiegel“ koupila všechna práva a dala na vědomí, že dílo vydá jako „Spiegel-buch“. Jazykovědci, kterým byl předložen rukopis k posouzení, prohlásili, že důkazy Salibiho jsou správné a měly by být za každých okolností zveřej-

něny. Zdá se však, že „Starozákoníci“ reagovali ledově, jak se ani jinak nedalo očekávat: žili dosud všichni v představách, že ony historiky se odehrávaly mezi Egyptem a Eufратem.

Salibi je si již dávno vědom toho, že svou teorií píchne do „vosho hnízda“ jak vědců, tak i politiků. Ujišťuje, že od začátku předpokládal, že se nejprve pokusí jeho objevy ignorovat. Říká: „Když mou teorii nebudou moci ignorovat, pokusí se ji zesměšňovat. A když jim to nevyjde, budou muset velmi těžce pracovat, aby se pokusili vyvrátit mé důkazy. To je, co očekávám.“ Tvrzení Salibiho je dostatečně zajímavé, aby opravňovalo k zveřejnění. Nemělo by se odmítnout nějakým tvrzením, že jako Arab nemůže tak jako tak myslet objektivně jako lidé, kteří si říkají akademici a právě toto učinili. Salibi, který ostatně pochází z protestantské rodiny, je velmi seriózním vědcem. Co se týká politických důsledků zveřejnění jeho knihy říká, že jsou pro něho bezpodstatné. Ctí Židy a jejich náboženství, odmítá však sionismus-samozřejmě ne z jakýchkoliv územních důvodů zcela jednoduše proto, protože ten představuje ideologii, kterou nesdílí ani s ní nesouhlasí.

(Podle Neue Züricher Zeitung z 13. 9. 1984)

Stručně obsah této knihy: Židé bydleli v nynějším Asiru do babylónského zajetí. Asir byl tehdy důležitou obchodní křižovatkou. Po návratu Židů ze zajetí byly již obchodní cesty změněny, vedly přes Palestinu. Většina Židů se vystěhovala, mnozí právě do Palestiny. Hlavní důkazy jsou rázu filologického, proto tomu autor věnuje nemalou pozornost. Uvádí hebrejskou a arabskou abecedu a jejich přepisy. Protože ve spisech psaných semitskými jazyky se většinou nepíše samohlásky, je tedy možné několikeré čtení a právě u čtení knih Starého zákona došlo k tomu. Řeč židovských spisů, tradičně zvaná hebrejščina byla dialektem „semitské“ řeči, která byla v biblických dobách řečí mluvenou v různých částech jižní Arábie, západní Arábie a Sýrie včetně

Palestiny. Z nedostatku lepšího výrazu se nyní tato řeč nazývá kanaánština, dle biblického národa, který jí mluvil.

Vedle kanaánsštiny byla ještě jiná „semitská“ řeč, jíž bylo mluveno jak na Arabském poloostrově tak také v Sýrii-aramejštiny, pojmenovaná podle biblických Aramejců. Nezávisle na tom, kdo byli ve skutečnosti Kanaanejci a Aramejci bylo mluveno v určitém období kanaánštinou (nebo hebrejštinou) a aramejštinou určitě současně mnohými západoarabskými a syrskými kmeny.

Biblická země Kanaán ležela na pobřeží Asiru, ne v Palestině a pobřežním pruhu Syrie. Co bible označuje jako Aram, ležela vlastně v západní Arabii. Aram Naharim jistě nebila „Mezopotámie“, nýbrž nynější Naharín v blízkosti Táifu v jižním Hedžazu. Některé z těchto důvodů dokládá autor i citací našeho Aloise Musila: *The Manners and Customs of the Rwala Bedouins*, New York 1928, Str. 329 a násl.)

Nové pohledy na místa biblických dějů sice změni jejich umístění, nezmění však velikost myšlenek.

Pravidelná setkání v pražské Nadaci pro zřízení a provoz islámského centra

Od září loňského roku do června letošního roku probíhala v pražském sídle Nadace pro zřízení a provoz islámského centra pravidelná setkání, na kterých se jednou měsíčně scházeli čeští muslimové i nemuslimové, zajímající se o otázky islámské víry. Setkání byla naprosto neformální, jejich náplní byly vždy tři až čtyři přednášky a stejně důležitým bodem byla i diskuse na nejrůznější témata islámské věrouky. Téměř na každém setkání se pročítala jedna kapitola z Koránu spolu s vysvětlením smyslu koránských veršů. Vzhledem k tomu,

že v češtině zatím neexistuje žádný přesný a podrobný komentář ke Koránu (tafsír), byly tyto přednášky zvláště cenné. Dále se objevila témata jako Monoteismus a islám, Korán a věda, Právní systém, Muslim a jeho pohled na svět, Korán a Bible, Proroci, cyklus přednášek o víře (Al aqída), Pouť do Mekky, Půst, několikrát byly na programu příběhy ze života proroka Muhammada (necht' mu Bůh žehná), některé jeho výroky a další. Předpokládáme, že od měsíce září nebo října budou setkání pokračovat.

Nadace.

Zpráva o činnosti

Dne 14. července navštívil nás prof. Dr. Emilio Mikunda Franco z university v Seville a podrobně se informoval o stavu Islámu u nás a činnosti naší obce. Dne 19. dubna 1996 se zúčastnil Dr. Vlad. Sáníka slavnostního položení základního kamene nové mešity v Granadě. Podrobnosti jsou uvedeny v jeho článku. Dne 21. července v křesťanském magazínu byla odvysílána krátká pasáž o Islámu. Dne 15. srpna natáčela slovenská televize pořad o Islámu se záběry z třebíčského muslimského hřbitova.

25 letý student Vyšokého učení technického Praze, spolujatel firmy, hodlající zůstat trvale v České republice hledá za účelem sňatku muslimku do 30 roků. Prosím o nabídku do redakce tohoto časopisu s přiloženou fotografií, kterou čestně vrátím. Zn. „BRZY“.

Ústředí muslimských náboženských obcí a organizací zakoupilo na třebíčském hřbitově pozemek pro pohřbívání zemřelých muslimů. Ostatní náklady spojené s pohřbem však musí zaplatit pozůstalí (převoz, úpravu a pod.) Nutno pohřbívát v rakvi. Stanovení data a termínu pohřbu - telefonicky na správu hřbitova: tel. 0618/4057 paní Pátková

Naši příznivci

Do fondu obce přispěli tito bratři, sestry a příznivci: **H. Kukulí, L. Šilhavá, E. Broukalová.**

Srdečně děkujeme!

V Třebíči dne 15. srpna 1996 1. Rabí ul áchira 1417

Majitel a vydavatel: Al Ittihad Al Islami,

Ústředí MNOO v České republice,

Redaktorka Mgr. Lajla Kotačková, Nikodemova 6, 674 01 Třebíč

Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou pošt v Brně, č.j. P/3-22-70/92 ze dne 11. 6. 1992.

Novinová zásilka, vyplaceno v hotovosti u pošty Třebíč 1.